

Unga Mentorer - ett utmärkt stöd

Avrapportering 2011

Verksamheter:	Barn- och ungdomshabiliteringen (Bou) och Vuxenhabiliteringen Habilitering & Hjälpmedel, Region Skåne Unga Funkisar, Skåne
Projektansvariga chefer:	Margareta Nilsson, Bou Ingrid Kongslöv, Vuxenhabiliteringen Kerstin Liljedahl, FoU-enheten
Projektets medarbetare:	Sjukgymnast Helena Rydberg (projektledare) Bou, Helsingborg helena.rydberg@skane.se Psykolog Kent Ahlqvist, Bou, Kristianstad kent.ahlqvist@skane.se Björn Jönsson, Unga Funkisar bjorn_kullagarden@hotmail.com Kurator Eva Jönsson, Vuxenhabiliteringen, Kristianstad eva.g.jonsson@skane.se Kurator Thomas Larsson, Bou, Lund thomas.h.larsson@skane.se Psykolog Lis Nylin Haglund, Vuxenhabiliteringen, Malmö lis.nylinhaglund@skane.se Utvecklingsamordnare Anette Wennström, Bou anette.wennstromnilsson@skane.se
Ansvarig för projektredovisningen:	Sjukgymnast Helena Rydberg Bou, Helsingborg helena.rydberg@skane.se
Handledare vid FoU-enheten:	Forsknings- och utvecklingsledare, fil dr Stine Thorsted FoU-enheten, Region Skåne
Utgivning:	September 2012
ISBN:	978-91-7261-240-2
Layout:	Ulla Götesson

FoU-enheten strävar efter att publicera rapporter av hög kvalitet i ett kortfattat format. Syftet är att öka tillgängligheten och användningen av den kunskap som utvecklats inom vår förvaltning. Det finns alltid möjlighet att kontakta oss på FoU-enheten för att få ytterligare information. Läs mer på vår hemsida www.skane.se/habilitering/fou

Sammanfattning

Unga Mentor – ett utmärkt stöd är ett samarbete mellan Unga Funkisar och Barn- och ungdomshabiliteringen och Vuxenhabiliteringen i Region Skåne. Projektet är finansierat av verksamheterna och av Arvsfonden. Idén med projektet är att unga vuxna med en funktionsnedsättning genom mentorskap ska dela med sig av sin erfarenhet och samtidigt vara en förebild och inspirationskälla för barn och tonåringar med liknande funktionsnedsättning. Under hösten 2011 påbörjades mentorskapen för personer med rörelsehinder. De blivande mentorerna går en kurs tillsammans med andra unga vuxna där de får möjlighet att reflektera över sina erfarenheter av att leva med funktionsnedsättning och se nya möjligheter och perspektiv. I detta arbete beskrivs hur projektets medarbetare under 2011 har arbetat med att rekrytera lämpliga mentorer, lägga upp en mentorskurs av god kvalitet samt hur spridningen av information har gått till. Det beskrivs även vilka insatser som planeras de kommande åren med bland annat utökning av mentorskurser och mentorskap till målgrupperna med personer med autism och personer med synnedsättning.

Innehållsförteckning

Förord	5
Bakgrund	7
Genomförande	8
Rekrytering av lämpliga mentorer	8
Upplägg av mentorskurs	9
Att påbörja implementeringen och sprida information om projektet	10
Resultat	10
Rekrytering av lämpliga mentorer	10
Upplägg av mentorskurs	10
Att påbörja implementeringen och sprida information om projektet	12
Implementering	13
Litteraturlista	14
Bilaga 1	15
Bilaga 2	16
Bilaga 3	17

Förord

Habiliterings- och hjälpmedelsförvaltningens vision är att stärka ett gott liv utifrån egna val. Vi ska med professionella insatser göra livet mera möjligt för barn, ungdomar och vuxna med varaktig funktionsnedsättning. I samarbetet mellan forsknings- och utvecklingsenheten och verksamheterna sker en ständigt granskning av rådande metoder och prövning av nya för att kontinuerligt förbättra kvaliteten i olika habiliteringsinsatser.

Forsknings- och utvecklingsenheten har ansvar för att driva och utveckla kunskap utifrån det kunskapsbehov som finns inom förvaltningen, allt i enlighet med uppdraget: utveckla ny kunskap inom habiliterings- och hjälpmedelsområdet, sprida kunskap om funktionsnedsättning, skapa en kultur av kritiskt och vetenskapligt tänkande, stimulera och stödja systematisk kunskaps- och kompetensutveckling.

Dessa olika delar i uppdraget kombineras i de forsknings- och utvecklingsarbeten som genomförs och redovisas som FoU-rapporter. De utgår från en frågeställning i praktiken, som relateras till aktuell forskning och erfarenhet och leder vidare till en studie på vetenskaplig grund. En viktig del i arbetena är att visa hur resultaten kan användas och kommuniceras i verksamheten för att på så sätt bidra till kunskapsutvecklingen.

För medarbetaren innebär arbetet en utveckling av det kritiska tänkandet. Den praktiska erfarenheten värderas gentemot generell kunskap/forskning och förståelsen för praktiken växer. För kunskapsområdet habilitering, rehabilitering och hjälpmedel innebär varje rapport ett bidrag till evidensbaserad praktik.

Detta projekt ”Unga Mentorer” fokuserar på den unga människans väg mot vuxenlivet. Genom att utbilda unga vuxna med en funktionsnedsättning till mentorer blir de stöd för tonåringen, adepten, med en liknande funktionsnedsättning. Projektet startade 2009 som ett samarbete mellan Unga Funkisar (fd Unga RBU-are), Barn- och ungdomshabiliteringen och Vuxenhabiliteringen inom Habilitering & Hjälpmedel i Region Skåne. Idag deltar även Syn-, hörsel- och dövverksamheten i projektet. Det innebär att vi har ambitionen att utveckla denna typ av stöd till hela målgruppen som förvaltningen vänder sig till. Den första målgruppen som var aktuell var ungdomar och unga vuxna med rörelsehinder, därefter unga med autism. Projektet planerar för unga med utvecklingsstörning och unga vuxna med synnedsättning. Det sker ett pågående arbete med förbättring av den utbildning som ska stärka ”mentorsrollen” utifrån vars och ens behov. En utvärdering med detta syfte kan läsas i Unga mentorer – utvärdering av mentorskursen, FoU-rapport 5/2011.

Denna dokumentation är en redovisning av projektet, 2011-2012, och har genomförts av projektledaren Helena Rydberg. Handledare för hela projektet liksom för denna dokumentation är forsknings- och utvecklingsledare, fil dr Stine Thorsted vid FoU-enheten. I projektet finns en projektgrupp och en styrgrupp, som närmare redovisas i texten.

Projektet har inledningsvis finansierats av förvaltningens FoU-medel, men från 2011 av Arvsfonden.

Malmö i september 2012

Kerstin Liljedahl
Leg psykolog, fil dr
Forsknings- och utvecklingschef

Bakgrund

Föreningen Unga RBU-are, numera Unga Funkisar, initierade 2009 idén om Unga Mentoror vilket mynnade ut i ett nära samarbete med Barn- och ungdomshabiliteringen (Bou) och Vuxenhabiliteringen (Vux) i Region Skåne. De unga vuxna i Unga Funkisar hade ett behov, en längtan, lust och kraft att få vara med och genomföra sina visioner i ett projekt om mentorskap, och som ett resultat skapades Unga Mentoror.

En projektorganisation med styrgrupp och projektgrupp upprättades. I styrgruppen ingår verksamhetschef för Barn- och ungdomshabiliteringen (Bou) Margareta Nilsson, verksamhetschefen för Vuxenhabiliteringen (Vux) Ingrid Kongslöv, FoU-chef Kerstin Liljedahl, Björn Jönsson från Unga Funkisar samt projektledaren för Unga Mentoror leg. sjukgymnast Helena Rydberg. Projektgruppen består av psykologerna Lis Nylín Haglund (Vux) och Kent Ahlqvist (Bou), kurator på Syn-, hörsel- och dövenheten Lars Lundkvist, utvecklingssamordnare Anette Wennström (Bou), forsknings- och utvecklingsledare Stine Thorsted (FoU) samt projektledare Helena Rydberg.

Idén med projektet är att unga vuxna med funktionsnedsättning genom mentorskap ska dela med sig av sin erfarenhet och samtidigt vara en förebild och inspirationskälla för barn och tonåringar med en liknande funktionsnedsättning. Mentorn har en unik erfarenhet som professionella och föräldrar oftast saknar, de vet av egen erfarenhet hur det kan vara att växa upp med en funktionsnedsättning.

Projektet har på så sätt dubbla syften. Ett syfte är att ge unga vuxna möjlighet att utvecklas som personer genom rollen som mentor. De blivande mentorerna får gå en kurs tillsammans med andra unga vuxna, där de får möjlighet att reflektera över sina egna erfarenheter av att leva med en funktionsnedsättning och att se nya möjligheter och perspektiv. Efter kursens slut får mentorerna stöd i sitt mentorskap genom regelbunden handledning i grupp. Projektets andra syfte är att barn och tonåringar med en funktionsnedsättning ska få möjlighet att träffa och prata med en äldre tjej eller kille med liknande funktionsnedsättning, en mentor som kan bli ett stöd för dem.

Som den första delrapporten inom projektet påvisade har unga med funktionsnedsättning ofta färre förebilder och större svårigheter att bli självständiga än övriga i befolkningen (White, 1999, refererad i FoU kort rapport, 5/2011). Andersson refererar i denna rapport till Sipe (2002) som skriver att mentorskap kan bidra till stora fördelar och skillnader i unga människors liv; t.ex. gynnas möjligheterna till förbättrade relationer till vänner och familjemedlemmar.

Förvaltningsmålen (Habilitering & Hjälpmedel, 2010) genomsyras av en strävan att uppnå ökad delaktighet i samhällslivet för alla människor med funktionsnedsättning, vilket rimmar väl med projektets syfte.

I projektets treåriga plan är huvudmålet att alla barn och tonåringar mellan 10 och 19 år, som har kontakt med Barn- och ungdomshabiliteringen, ska få möjlighet att få en egen ung mentor. Mentorerna ska vara mellan 18 och 35 år. I projektets tidsplan framgår att arbetet med mentorskap i ett första steg vänder sig till personer med rörelsehinder, därefter till personer med neuropsykiatrisk diagnos och slutligen till personer med utvecklingsstörning.

Efter projektets slut ska alla barn oavsett funktionsnedsättning inom Bou erbjudas en mentor. För att detta ska kunna bli verklighet har projektgruppen fokuserat på följande delmål:

1. Att rekrytera lämpliga mentorer
2. Att lägga upp en mentorskurs som håller god kvalitet och överensstämmer med projektets syften
3. Att påbörja implementeringen och sprida informationen om Unga Mentorer inom Bou och Vux i Skåne

Liljedahl och Thorsted skriver i FoU-rapport 6/2010 att en betydelsefull strategi för implementering är att det sker en kommunikation om utvecklingsarbetet, om idé, mål och resultat. Vi fokuserar i detta arbete på kommunikationen med Vux-enhabiliteringen och Barn- och ungdomshabiliteringen. I denna redovisning följer vi upp alla delmål och beskriver hur långt projektet kommit fram till december 2011.

Projektet inleddes i augusti 2010 med hjälp av medel från Habiliterings- och hjälpmedelsförvaltningen riktade till utveckling av ”alternativa/kompletterande behandlingsmetoder”. Detta finansiella stöd fortsatte under 2011. I maj 2011 blev Unga Mentorer ett Arvsfondsprojekt och därmed kunde projektet fortskrida.

Genomförande

Så här långt (december 2011) har en mentorskurs för unga vuxna med rörelsehinder (R) genomförts, och mentorskap och handledning är i gång för denna grupp. En mentorskurs för personer med neuropsykiatrisk diagnos (N) startade i mitten av november och beräknas vara klar i början av februari.

Rekrytering av lämpliga mentorer

Information om projektet har spridits både direkt till föreningar (t.ex. Unga RBU-are, FIFH, Autism- och Aspergerförbundet) och till all personal inom Bou och Vux. Unga Mentorer har presenterats på Bou:s och Vux:s regiondagar då projektgruppen fått tillfälle att uppmana alla medarbetare att tänka till och aktivt ”leta upp” unga vuxna de har eller haft kontakt med, och som de tror kan klara av mentorsuppdraget samt vara intresserade av detta.

För att nå ut till så många som möjligt har en hemsida upprättats,

www.skane.se/barnhab/um och informationsblad har tryckts upp.

<http://www.skane.se/Public/HAB/Infomtr1/Barnhab/200-artnr-01-51-unga-mentorer.pdf>

På hemsidan kan den som funderar på att bli mentor läsa om mentorskursen och där finns möjlighet att gå in och göra en intresseanmälan till kursen. Anmälningsformuläret innehåller ett antal frågor kring t.ex. erfarenhet och motivation till att bli mentor (bilaga 1).

De som anmält intresse för att gå mentorskursen har därefter kontaktats av kursledarna och bokats in för en intervju. Två kursledare har deltagit vid denna intervju som varat ca 45 minuter. Frågornas syfte har varit att bedöma personens lämplighet, mognad och motivation för att bli en välfungerande mentor (bilaga 2). Intervjun har också fungerat som ett underlag för matchningen med adept längre fram.

För att ytterligare säkerställa lämpligheten hos eventuella mentorer har projektgruppen enats om att fortsättningsvis begära utdrag från belastningsregistret¹ på dem som önskar bli mentorer. Denna information kommer att ges i samband med intervjun och mentorerna kommer att erbjudas stöd i att ta fram och fylla i de blanketter som behövs för att få ett utdrag från belastningsregistret.

Upplägg av mentorskurs

Mentorskurs (R)

Förberedelsearbetet för den första kursen för mentorer med rörelsehinder (R) inleddes i augusti 2010. Ledare var en kurator från Vux, en kurator från Bou samt en representant från Unga RBU-are. Dessa ansvarade tillsammans för intervjuer och urval av kursdeltagare samt för planering och genomförande av mentorskursen. Kursmaterial från det tidigare Arvsfondsprojektet ”Ge mig vingar som bär” användes som visst stöd och bearbetades för att passa vår mentorskurs.

Kursens innehåll lades upp efter olika teman – Mentorsrollen, Relationer, Kommunikation, Självkännedom, Förtroende och sekretess samt Etik och moral. Upplägget bestod främst av gruppdiskussioner, parövningar och rollspel. Vid varje sammankomst fick deltagarna också en hemuppgift att göra till nästa gång.

Gruppdeltagarna uppmuntrades till en öppen dialog med ledarna kring kursens innehåll och form. Genom att aktivt medverka under kursen tog deltagarna samtidigt ansvar för utformningen av den blivande mentorsrollen. En särskild grupp upprättades via Facebook där kursdeltagarna fick ett forum för fortsatta samtal och diskussioner kring kurs och mentorskap.

Kursen fördelade sig på åtta tillfällen om två timmar vardera. Sammankomsterna hölls med två veckors mellanrum och ett längre uppehåll mellan fjärde och femte kurstillfället. Fyra kursträffar hölls i Kristianstad och fyra i Lund. Deltagarna fick ekonomisk ersättning för resor till och från kursen.

Efter kursens slut, då mentorskap med adepterna påbörjats, har kursträffarna ersatts med handledarträffar en gång i månaden. Mentorerna får då, tillsammans med varandra och kursledarna, diskutera eventuella frågor som uppkommit och reflektera över sin roll som mentor.

Mentorskurs (N)

Under hösten 2011 har en mentorskurs (N) för unga vuxna med Asperger eller annan autismspektrumdiagnos planerats och påbörjats. Kursen leds av en psykolog från Vux och en psykolog från Bou, båda med stor erfarenhet av arbete med denna målgrupp. Under planeringen har de haft erfarenhetsutbyte med kursledarna från förra kursen (R).

¹ Belastningsregistret är ett svenskt [register](#) som [Rikspolisstyrelsen](#) för enligt lag (1998:620) och som bland annat innehåller information om den som ålagts påföljd för [brott](#) genom [dom](#), [beslut](#), [strafföreläggande](#) eller föreläggande av [ordningsbot](#) eller fått [åtalsunderlåtelse](#).

I mentorskursen (N) har man valt att förlägga alla träffar i Hässleholm, dit det är lätt att komma med tåg. Deltagare och kursledare har träffats på stationen och gemensamt tagit sig till kurslokalen. Man har valt att ha åtta träffar om vardera två och en halv timmar. Gruppen träffas varannan vecka med ett längre juluppehåll i mitten av kursen.

Innan kursen startade upprättades en kursplan där det tydligt framgår vad som är syftet med kursen (bilaga 3). Kursinnehållet bygger på samma teman som mentorskursen (R), men man har modifierat upplägget något för att passa den nya gruppen.

Att påbörja implementeringen och sprida information om projektet

Var och en i projektgruppen har på olika sätt spridit information om Unga Mentorer till enhetschefer, teamledare och kollegor i verksamheten. I samband med regiondagarna för all personal inom Bou respektive Vux presenterades projektet och alla medarbetare uppmanades till samarbete.

Projektgruppen bjöd därefter in alla intresserade medarbetare till en särskild träff i syfte att hitta ledare till de nya mentorskurserna och diskutera former för hur mentorskap kan fungera. Projektledaren har ansvarat för att Unga Mentorer fått en egen plats på förvaltningens hemsida för att föra ut sin information.

Resultat

Rekrytering av lämpliga mentorer

Resultatet av rekryteringsprocessen innebar för den första gruppen (R) att elva personer anmälde intresse för att gå kursen. De hade fått information om projektet via Unga RBU-are, av någon i projektgruppen eller via personal på Vux. En av dessa elva drog sig ur innan intervjun p.g.a. andra uppdrag. Av de tio som intervjuades bedömde kursledarna att åtta hade förväntningar som svarade mot uppdraget samt även förutsättningar för att klara av mentorskapet. Två killar och sex tjejer mellan 18 och 32 år deltog slutligen.

Till den andra kursen (N) som vände sig till personer med neuropsykiatrisk diagnos anmälde fem personer sitt intresse. En hade hittat information på Internet, de övriga hade fått information via någon ur projektgruppen eller från personal på Bou eller Vux. Kursledarna bedömde efter genomförda intervjuer att samtliga fem, fyra killar och en tjej hade rätt förutsättningar för att gå vidare till mentorskursen. Deltagarna är mellan 22 och 43 år; ett undantag har gjorts gällande övre åldergräns (35 år) då kursledarna bedömt att denna person på många andra sätt har goda förutsättningar att bli en väl fungerande mentor.

Upplägg av mentorskurs

Kursdeltagarnas utvärdering av kursen (R)

Efter den första mentorskursen gjordes en utvärdering med kursdeltagarna, i vilken sju av åtta deltog. Utvärderingen mynnade ut i en kort rapport "Unga Mentorer – en utvärdering av mentorskursen". Denna finns tillgänglig på Region Skånes hemsida.

<http://www.skane.se/Public/HAB/FoUkortrapporter/100-fou-kortrapport-2011nr05.pdf>

I rapporten framkommer att ungefär hälften av deltagarna var nöjda med antalet sammankomster, men att flertalet tyckte två timmar per gång var för lite (FoU kortrapport, 5/2011). Några efterfrågade en ”intensivkurs” under en kortare period. Samtliga var mycket positiva till att träffas i grupp. Åsikterna kring kursupplägget med gruppdiskussioner, rollspel, samtalsövningar och hemuppgifter varierar från ”mycket dåligt” till ”mycket bra”.

De flesta kursdeltagarna tyckte att innehållet i kursen var relevant och att de lärt sig om vad det innebär att vara mentor (FoU kort rapport, 5/2011). Vad gäller kunskap relaterad till kursens övriga teman finns det många skilda meningar kring vad de lärt sig. Några deltagare skulle ha önskat att få mera kunskap och fakta kring ungdomar och funktionsnedsättning och någon efterfrågade fler föreläsningar (ibid). Samtliga kursdeltagare tyckte att de haft möjlighet att framföra sina synpunkter och hälften ansåg att de kunnat påverka kursens innehåll och form (ibid).

Kursledarnas uppfattning av kursens innehåll och upplägg (R)

Efter avslutad kurs har projektledaren gjort en semistrukturerad intervju med kursledarna. De fick svara på vad de upplevde som bra och mindre bra beträffande kursens upplägg och innehåll.

Gruppen träffades varannan vecka. Kursledarna tyckte detta fungerade bra men tror att det skulle kunna vara en fördel att träffas varje vecka för att hålla kvar den röda tråden. De anser att tiden för varje kurstillfälle var för kort och förespråkar i stället tre timmar per gång för att hinna få tillräckligt med diskussionstid. Antalet träffar bör enligt kursledarna fortsättningsvis utökas från åtta till tio för att deltagarna ska hinna reflektera, ta in och landa i tankarna kring mentorsrollen. Först vid kursens två sista träffar märkte kursledarna att processen riktigt kom igång i gruppen, varför de önskade att de då skulle haft ett par träffar kvar.

Kursledarnas reflektioner efter avslutad kurs är att innehållet och dess olika teman kändes relevant. De tyckte att övningarna med rollspel och diskussioner fungerade bra i de flesta fall, men ansåg att de själva skulle ha styrt upp diskussionerna något mer så att alla deltagare fick tillräckligt mycket utrymme. Tanken med hemuppgifterna var att hålla processen igång mellan träffarna, men många av deltagarna gjorde inte uppgifterna och man kan därför ifrågasätta om man ska fortsätta med hemuppgifter i nästa kurs.

Kursen hölls på två olika orter, Lund och Kristianstad, för att restiden sammanlagt skulle bli ungefär lika för alla deltagarna. Ledarna tror att det i fortsättningen kan vara en fördel att ha kursen på samma plats, förslagsvis i Lund som ligger relativt centralt oavsett var i Skåne man bor. Alltför lång ressträcka kan avskräcka någon från att gå kursen. Likaså är det viktigt att deltagarna lätt ska kunna ta sig till kurslokalen från tågstationen.

Kursledarna upplevde att de i vissa avseenden överskattade deltagarnas förmåga att reflektera över sin egen roll; mera tid behövs därför framöver. Den kritik som framfördes av deltagarna under kursens gång och i utvärderingen efter avslutad kurs har kursledarna tagit till sig och vissa förändringar kommer att göras till nästa kurs. T.ex. planerar man att lägga till en faktadel kring varje tema och ge

rekommendationer på litteratur eller hemsidor där man kan hitta mer fakta. Kursledarna kommer också att vara tydligare med vad som är kursens syfte, att det till största delen handlar om att reflektera över sin egen roll och självbild och hur man kan använda sig själv som redskap i ett mentorskap. En skriftlig kursplan med uttalat syfte kommer att upprättas inför nästa kurs.

Mentorskurs (N)

I skrivande stund har gruppen, som består av fyra killar och en tjej, träffats vid tre tillfällen. Spontana kommentarer från kursledarna är att deltagarna är mycket engagerade och motiverade, de visar stor uppskattning över att få träffas i en mindre grupp och delar med sig av sina erfarenheter till varandra.

Gruppen har tagit ett eget initiativ och startat ett nytt forum på nätet, <http://mentor.safarimedia.se>.

Syftet är detsamma som för gruppen "Unga Mentor" på Facebook men upplevs av kursdeltagarna som ett säkrare alternativ. På detta nya forum finns möjlighet både till interna diskussioner med den egna gruppen och utbyte med andra som vill veta mer om Unga Mentor. Här finns också hela kursplaneringen tillgänglig och en sammanfattning från varje kurstillfälle läggs in efterhand. Då kursen inte är avslutad har utvärdering ännu inte gjorts.

Att påbörja implementeringen och sprida information om projektet

Information kring projektet sprids bland annat genom den brett sammansatta styrgruppen för Unga Mentor, där verksamhetscheferna för Bou, Vux och forsknings- och utvecklingsenheten (FoU) inom Habiliterings- och hjälpmedelsförvaltningen ingår. Styrgruppen är en viktig mötesplats för samarbete, och verksamhetscheferna är nyckelpersoner vad gäller att föra information/kunskapen vidare. Verksamhetscheferna i styrgruppen har också varit både indirekt och direkt ansvariga i rekryteringen av kursledare till mentorskurserna.

Kursledarna har stor kunskap och erfarenhet av att arbeta med barn, ungdomar och vuxna med funktionsnedsättning, vilket är en betydelsefull tillgång när det gäller förmågan att göra urvalet av mentorer och att ansvara för mentorskursen. De nya erfarenheterna från mentorsprojektet blir till gagn för framtida mentorskurser och bidrar samtidigt med ytterligare kunskap till den ordinarie verksamheten på Vux och Bou.

Unga Mentor har fått utrymme och stöd i flera viktiga sammanhang och projektgruppen upplever att det finns både kunskap om och en positiv syn på projektet hos medarbetare inom Bou och Vux. Detta är en viktig förutsättning för att lyckas med kommunikationen och att nå vidare till framtida mentorer och adepter som kan få glädje av mentorskap.

Implementering

Implementeringen är pågående och kommer att fortsätta framöver. Fr.o.m. januari 2012 kommer kursledarna för den första mentorskursen (R) att arbeta med handledning av mentorer och en ny mentorskurs inom ramen för sina ordinarie tjänster. Arbetet med mentorskursen (N) kommer att finansieras med projektmedel under 2012 men beräknas ingå i ordinarie verksamhet 2013.

Parallellt med implementeringen inom Habiliterings- och hjälpmedelsförvaltningen i Skåne pågår informationsspridning och erfarenhetsutbyte med habiliteringar i andra landsting, med brukarorganisationer och med andra liknande projekt. T.ex. har Unga Mentorer presenterat sitt arbete på den nationella vuxenhabiliteringskonferensen i Göteborg, på en projektledarträff arrangerad av utvecklingscentret Funkibator <http://funkibator.se/> samt under en temahelg med Unga Rörelsehindrade och DHR.

Glädjande nog har projektet givit fler ringar på vattnet än vi från början räknat med. Syn-, hörsel- och dövverksamheten, som är en av verksamheterna i Habiliterings- och hjälpmedelsförvaltningen i Region Skåne, har visat stort intresse för projektet och vill gärna starta en mentorsverksamhet för personer med synnedsättning. Denna grupp ingick inte i den ursprungliga projektansökan till dåvarande Allmänna Arvsfonden, men idén har sanktionerats av projektets handläggare på Arvsfonden. Utökningen av projektet kommer att ske med befintliga medel och kommer sannolikt att innebära att den planerade mentorskursen för unga vuxna med utvecklingsstörning skjuts fram något. Kursen för unga vuxna med synnedsättning planeras att starta under våren 2012.

Litteraturlista

FoU kort rapport 5/2011. Unga Mentorer – en utvärdering av mentorskursen. Av A. Andersson. FoU-enheten, Habiliterings- och hjälpmedelsförvaltningen. Region Skåne.

www.skane.se/Public/HAB/FoUkortrapporter/100-fou-kortrapport-2011nr05.pdf

FoU-rapport 6/2010. Strategier för implementering - en analys av goda exempel i Hjälpmedelsförvaltningen. Av K. Liljedahl & S. Thorsted. FoU-enheten, Habilitering & Hjälpmedel, Region Skåne.

www.skane.se/Public/HAB/FoUrapporter/100fourapport2010nr06.pdf

”Förvaltningsuppdrag år 2011 för Habiliterings- och hjälpmedelsförvaltningen”. Habilitering & Hjälpmedel, 2010. Habiliterings- och hjälpmedelsförvaltningen. Region Skåne.

www.skane.se/Public/HAB/Om-oss/Dokument/100-forvaltningsuppdrag-HH-2011.pdf

Ge mig vingar som bär. Om transitionsprocessen mot vuxenlivet, 2011.

”Slutrapport till Allmänna Arvsfonden”.

<http://www.rbu.se/> Hämtad 111209

Sipe, C. L., 2002. “Mentoring programs for adolescents: a research summary”, *Journal of Adolescent Health*, 31, 6, 251-260.

White, P. H., 1999. “Transition to adulthood”, *Current opinion in Rheumatology*, 11, 5, 408-411.

Bilaga 1.

Namn	<input type="text"/>
Kön	☒ Man ☐ Kvinna
Ålder	<input type="text"/>
Adress (gata)	<input type="text"/>
Postnummer och ort	<input type="text"/>
Tfn	<input type="text"/>
E-post	<input type="text"/>
Hur hörde du talas om mentorsutbildningen?	<input type="text"/>
Har du erfarenhet av att vara mentor?	☒ Ja ☐ Nej
Om ja, förklara närmare	<input type="text"/>
Vilka egenskaper har du som kan göra dig till en bra mentor?	<input type="text"/>
Vad har du för funktionsnedsättning?	<input type="text"/>
Har du assistans?	☒ Ja ☐ Nej
Vilken sysselsättning har du idag?	<input type="text"/>

Frågor inför mentorskurs

1. Vad tänker du på när du hör ordet mentor?
2. Varför vill du bli mentor?
3. Hur ska en bra mentor vara?
4. Vad vill du att utbildningen ska ta upp/innehålla?
5. Är det någon skillnad för dig i ordparet vänskap/mentorskap?
Hur mycket tycker du att du vet om ämnet?
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
6. Vad betyder etik och moral för dig?
Hur mycket tycker du att du vet om ämnet?
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
7. Vad tror du blir din viktigaste roll som mentor?
Vilken relation önskar du att du får med din adept?
8. Hur lätt har du för att skapa en relation?
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
9. Självkänedom, vad innebär det för dig?
Hur väl tycker du att du känner dig själv?
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
10. Vad är kommunikation för dig?
Hur skattar du dig själv när det gäller kommunikation?
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
11. Vad betyder förtroende och sekretess för dig?
Hur mycket kunskap har du vad gäller förtroende och sekretess?
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Avsikt/Syfte med kursen:

Att hjälpa dig som är ung vuxen med en Asperger-/autismdiagnos att stödja en yngre person med samma diagnos.

På kursen kommer du :

1. Att få veta mer om vad det innebär att vara mentor.
2. Att tillsammans med andra unga vuxna med liknande diagnos få diskutera och reflektera över egna erfarenheter som sedan kan vara till hjälp i mentors rollen.
3. Att få stöd i att prata med en yngre person och hitta sätt att förmedla dina egna erfarenheter till honom/henne.

Om du efter kursen vill bli mentor får du hjälp med att få kontakt med någon yngre person som vill ha en mentor. Det kommer också att ordnas träffar för dig och dina kurskamrater där ni kan prata med varandra om hur det är att vara mentor.